

Spidsen, i samme Grad støttes vi, naar denne Bevilling ydes, i vor Modstand imod disse nye faste Forter.

Samtidig have vi taget under Overveielse, hvorledes denne Bevilling til forstærket Bestyknig af de nuværende Forter staar i Forhold til Rigsdagens, særlig Folkethingets tidligere Stilling til Kjøbenhavns Søbefæstning overhovedet. Derom skulle vi fremsætte Følgende. Paa de af Regjeringen gjentagne Gange forelagte Forslag om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme har der stedse været opført Beløb til Forstærkning og Bestyknig af de nuværende Forter. I de Forslag, som i sin Tid af Folkethingets Flertal fremsattes saavel med Hensyn til den militære Side af Sagen, overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme, som med Hensyn til Tilveiebringelsen af de dertil fornødne Midler ved en Formues- og Indtægtskat, udelod man Spørgsmaalet om de nuværende Forter. I Betænkningen fra Flertallets Side over disse Forslag fremkomme imidlertid Uttringer, der staa i en vis Forbindelse med dette Forhold. I 1874—75 udtaler man

„Efterat Flertallet ikke har kunnet tilraade at gjøre Kjøbenhavn til en Centralbefæstning, og da man endvidere maa ønske at holde det Spørgsmaal aabent for nærmere Overveielse, om Kjøbenhavn ikke burde gjøres til en fra alle Sider aaben By med de deraf følgende Konsekvenser, har man allerede af denne Grund ikke kunnet tilraade nu at anvende meget betydelige Beløb til faste Forter. Man har derimod ladet sig det være magtpaaliggende at søge etableret et midlertidigt Forsvar for Kjøbenhavn mod Spidsen ved saadanne Midler, der senere kunne anvendes paa andre Punkter, om man maatte komme til det Resultat at opgive ethvert befæstet Forsvar for Byen.“

Næst efter, 1875—76, henholder Flertallet sig til den forrige Aar givne Udvikling imod Regjeringens Forsvarsplan og tilføjer: „Ved Siden heraf maa vi fremdeles bestemt fraraade enhver Foranstaltning, der tilsigter en permanent Befæstning af Kjøbenhavn.“

I den overordentlige Samling 1876 sluttedes den sidst samlede Forhandling i Folkethinget om Forslaget om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme med følgende Beslutning: „Folkethinget udtaler, at det er villigt til at bevilge et Beløb af ca. 30 Millioner Kroner, tilveiebragt ved en Skat paa Indtægt og Formue, til Gjennemførelse af en formaalstjenlig Forsvarsplan, der udelukker Kjøbenhavns Befæstning ved nye faste Værker og medoptager et militært Støttepunkt i Sjælland.“

I Motiveringen af denne Beslutning har man henholdt sig til sine tidligere Forslag om Forsvarsplanen og saaledes holdt Spørgsmaalet om de nuværende Søforter, baade hvad den militære og den finantzielle Side angaar, udenfor sine Krav om Forsvarsforanstaltninger til et Beløb af 30 Millioner Kr., tilveiebragt ved en Skat paa Formue og Leilighed, ligesom man i den ovennævnte Beslutning har taget Forvaring imod nye faste Værker.

Medens saaledes den forlangte Bevilling til en stærkere Bestyknig af de nuværende Forter ikke ligger ind under den ofte forhandlede almindelige Forsvarsplan, saaledes som Folkethinget har stillet Sagen, staar den derimod i nøie Forbindelse med de Beslutninger, Rigsdagen har taget, disse Forter vedkommende.

I 1874—75 blev der forlangt og bevilget (altsaa samtidig med at man ved Behandlingen af den almindelige Forsvarsplan modsatte sig nye faste Værker) 65,000 Kr. til en Forstærkning af Strickers Batteri paa Begrundelse af, at dette Batteri, der er beliggende paa Østhyften af Amager, udgjør som højre Fløjværk af Kjøbenhavns Befæstning mod Spidsen et fremtrædende Led i denne, idet dets Opgave nemlig under et Angreb fra Spidsen vil være i Forbindelse med Søfortet „Prøvesten“ at virke mod en Syd fra kommende Fjende og forsvare det søndre Indløb til Kongedybet, eller, som det efter Regtelsen ved 2den Behandling senere blev betonet, paa Grund af „den betydningsfulde Opgave“, der var forbeholdt dette Batteri under et eventuelt Angreb paa Kjøbenhavn fra Spidsen. Det var imidlertid kun et enkelt Led i Spørgsmaalet om de nuværende Søforters Stilling. Paa Finantslovsforslaget for 1877—78 blev der derimod saavel i Samlingen 1876—77 som i Oktober 1877 forlangt Bevilling til Forstærkning af Forterne og af Batteriet ved Ny-Kalkbrænderi, „for at de kunne fyldestgjøre de Krav, der maa stilles til dem ved Hovedstadens Forsvar.“ Som man ved, gaves den første Bevilling dertil den 8de November 1877 og den sidste ved Finantsloven for 1878—79 i samme Samling. Det er en Selvfølge, at vi ved Overveielsen af den Bevilling, her omhandles, maa spørge os selv, i hvilken Hensigt Rigsdagen i sidste Samling gjentagne Gange har taget Beslutninger i denne Retning. Vil man sige, skjøndt det ikke ligger lige for Haanden at slutte saaledes, at disse Forter ere forstærkede, for at holde det Spørgsmaal aabent, hvorvidt Kjøbenhavn skal være en fra alle Sider aaben By, uden noget befæstet Punkt, da vil denne Indvendning ikke kunne faae Indflydelse paa vor Stilling til den foreliggende Sag; thi hvis engang dette Spørgsmaal skal blive bejvaret bekræftende, og man som Følge deraf nedbød de ved Bevillingen ifjor forstærkede Forter, samt flyttede Drlogsværket med Tilbehør, den Bestyknig af Forterne og det betydelige Minemateriel, der nu haves m. m., og hvortil der aarlig har været givet væsentlige Bevillinger, hen paa et andet Sted i Riget, vilde de 6 Stk. 35½ Ctm. Kanoner kunne flyttes med det Samme. Sandsynligst turde det vel imidlertid være, at Lovgivningsmagtens Hensigt